



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia**

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

**Thomas <von Aquin, Heiliger>**

**Venetiis, 1593**

7 vtrum pro alijs orare debeamus.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

q. 55. art. 6. inordinata, ut supra habitum \* est.

AD TERTIUM dicendum, quod quando mens nostra intendit temporalibus rebus, ut in eis quiescat, remanet in eis depressa: sed quando intendit eis in ordine ad beatitudinem consequendam, non ab eis deprimitur, sed magis eleuatur sursum.

AD QUARTUM dicendum, quod ex quo non petimus temporalia, tamquam principaliter quaesita, sed in ordine ad aliud, eo tenore a Deo petimus ipsa, ut nobis concedantur secundum quod expediunt ad salutem.

ARTICVLVS VII.

Utrum debeamus pro alijs orare.

AD SEPTIMUM sic proceditur. Videtur, quod non debeamus pro alijs orare. In orando. n. sequi debemus formam, quam Dominus tradidit: sed in oratione dominica petitiones pro nobis facimus, non pro alijs dicentes, Panem nostrum quotidianum da nobis hodie &c. ergo non debemus pro alijs orare.

¶ 2. Præter. Ad hoc oratio fit, ut exaudiatur: sed una de conditionibus, quæ requiruntur ad hoc, quod oratio sit exaudibilis, est ut aliquis oret pro seipso. unde super illud Ioã. 16. Si quid petieritis patrem in nomine meo, dabit uobis. \* Aug. dicit, Exaudiatur oēs pro seipsis, non autem pro omnibus: unde non simpliciter dictum est, dabit: sed uobis. ergo uidetur, quod non debeamus pro alijs orare, sed solum pro nobis.

Tract. 102. non remitte a prim. 10. 9.

¶ 3. Præter. Pro alijs, si sint mali, prohibemur orare, secundum illud Hier. 7. Tu ergo noli orare pro populo hoc, & non obsistas mihi, quia non exaudiam te: pro bonis autem non oportet orare, quia ipsi pro se ipsis orantes exaudiuntur. ergo uidetur quod non debeamus pro alijs orare.

SED CONTRA est, quod dicitur Iacob. 5. Orate pro inuicem, ut saluemini.

Art. præce.

RESPON. Dicendum, quod sicut \* dictum est, illud debemus orando petere, quod debemus desiderare. Desiderare autem debemus bona non solum nobis, sed etiam alijs. Hoc enim pertinet ad rationem dilectionis, quam proximis debemus impendere, ut ex supra dictis \* patet: & ideo charitas hoc requirit ut pro alijs oremus. Unde \* Chrys. dicit super Matth. Pro se orare necessitas cogit: pro altero autem charitas fraternitatis hortatur. Dulcior autem ante Deum est oratio, non, quam necessitas transmittit, sed quæ charitas fraternitatis commendat.

q. 55. & 56. Homil. 14. in imperfecto circa princ. tom. 3.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod sicut Cyprianus dicit in lib. de oratione Dominica, ideo non dicimus pater meus, sed noster: nec da mihi, sed da nobis: quia unitatis magister noluit priuatim precæ fieri, ut scilicet quis pro se tantum precetur. Vnum enim orare pro omnibus uoluit: quoniam in uno omnes ipse portauit.

AD SECVNDVM dicendum, quod pro se orare ponitur conditio orationis, non quidem necessaria ad effectum merendi, sed sicut necessaria ad inefficentiam impetrandi. Contingit enim quandoque, quod oratio pro alio facta non impetrat, etiam si fiat pie, & perseueranter, & de pertinentibus ad salutem propter impedimentum, quod est ex parte eius, pro quo oratur, secundum illud Hier. 15. Si steterint Moyses, & Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum. Nihilominus tamen oratio meritoria erit oranti, qui ex charitate orat, secundum illud Ps. 34. Oratio mea in sinu meo conuertetur. gloss. id est,

F est non eis prodest, ego tamen non sum deus mercede,

AD TERTIUM dicendum, quod et pro peccatoribus orandum est, ut conuertantur: & pro peccatoribus peccatoribus exaudiuntur, sed pro peccatoribus scitis ad mortem: sicut etiam correctio, quæ rigimus, effectum habet in prædestinatis, ut probatis, secundum illud Eccel. 7. Nempe rigere, quem Deus despexerit. Et ibi dicitur, Qui scit fratrem suum peccare peccato non rem, petat, & dabitur ei uita peccati ad mortem. Sed sicut nulli quod dicitur, non

hendum est correctionis beneficium, quoniam mus prædestinatos distinguere a reprobus. gu. dicit in lib. de correctione, & gratia dicitur esse negandum orationis suffragium. Præter est orandum triplici ratione. Primo quia multorum preces facilius exaudiuntur, secundum illud Rom. 15. A diuictis meis orationibus cur \* Glof. Bene rogat Apostolus ministrare. Multi. n. minimi dum cõgregantur, fiunt magni: & multorum preces impotenti non impetret illud, scilicet quod est impotenti, ut ex multis gratia agatur. Deo dicitur, quæ conferuntur iustis, quæ erit in utilitatem uergunt, ut patet per Apostolum a. C. tio, ut maiores non superbiant, dum tantum minorum suffragiis indigere.

ARTICVLVS VIII.

Utrum debeamus pro inimicis orare.

AD OCTAVVM sic proceditur. Videtur, quod non debeamus pro inimicis orare: quia, ut dicit Ro. 15. Quæcumque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: sed in sacra scriptura inducitur multæ imprecationes contra inimicos dicitur. n. in Psal. 6. Erubescant, & conturbentur omnes inimici mei, conuertantur, & erubescant ualide uelociter. ergo & nos debemus orare contra inimicos nostros magis, quam pro eis.

¶ 2. Præter. Vindicare de inimicis in malum inimicorum cedit: sed scilicet uindictam de inimicis petunt, secundum illud, Apoc. 6. Vique non uindicas sanguinem nostrum de his, qui habitant in terra. unde & de uindicta impiorum laetantur, secundum illud Ps. 57. Laetabitur iustus cum uiderit uindictam. ergo non est orandum pro inimicis, sed magis contra eos.

¶ 3. Præter. Operatio hominis, & eius oratio non debent esse contrariæ: sed homines quique licite impugnant inimicos, alioquin omnia bella essent illicita, quod est contra supra \* dicta. ergo nos non debemus orare pro inimicis.

SED CONTRA est, quod dicitur Matth. 5. Orate pro persequentijs & calumniantibus uos.